

Maslac
tradicionalni
talijanski SPAR
PREMIUM
125 g
1 kg = 12,72 €

-11%
1,79
1,59 €
Provjeri ponudu

GOSPODARSTVO

DOMAĆI RADNIK ILI STRANI PLAĆENIK? KAKO SU SE U ZAGORJU SNAŠLI ANUJ I PRABIN -
KONOBAR IZ INDIJE I GRAĐEVINAC IZ NEPALA

“Ne dolazimo ovdje da uzimamo poslove, već da stvaramo bolju budućnost”

Objavljeno: 13.10.2024. | Vanja Hozmec

Foto: Ilustracija / Pexels

Priča o stranim radnicima nešto je s čime se susrećemo na svakom koraku. Direktno ili indirektno, htjeli ili ne htjeli, jer činjenica je, oni su ovdje, u Hrvatskoj, i sve ih je više. Mnogima od njih Hrvatska je ‘nova Njemačka’, obećana zemlja u kojoj će zaraditi dovoljno da ima za kruh i da još toliko pošalje svojoj obitelji u Nepal, Indiju ili na Filipine. Nezaobilazna su tema, ali ne samo tema, oni su osobe, a ne neka roba koju smo uvezli.

A kako se kreće tržište rada, njihov priljev neće stati, dapače. Oni nisu više samo senzacionalističke ili manje senzacionalne medijske priče o migrantima, odnosno imigrantima i emigrantima, oni nisu više ni pojave 'rezervirane' samo za velike gradove, oni su danas vaši sugrađani, vaši suseljeni, vaši kolege na poslu u maloj, srednjoj ili velikoj tvrtki, vaši prodavači, konobari, kuhari, vaši frizeri, vaši dostavljači i poštari. Vaši susjedi. A u vrlo skoro vrijeme, vjerojatno već u sljedećoj generaciji, vaša obitelj. Pa kako onda olakšati njihovu asimilaciju u hrvatsko društvo? Tema je to kojom se vrijedi pozabaviti i za koju vrijedi pronalaziti kvalitetne sugovornike – što u samim stranim radnicima, što u njihovim poslodavcima, što u političarima, što u njihovim najmodavcima ili jednostavno, njihovim hrvatskim, odnosno zagorskim susjedima i sugrađanima.

Kako bismo bolje razumjeli sudbine stranih radnika u Hrvatskoj, razgovarali smo s Anujom iz Indije i Prabinom iz Nepala, koji su zajedno podijelili svoja iskustva.

TEKST SE NASTAVLJA NAKON OGLASA

Uz našu Black Friday ponudu, uštedite 35% i iskoristite najveći Falkensteiner popust u godini!

POZNATA HRVATICA U NEVIĐENOM IZDANJU: Nabila je duboki dekolte, a kad vidite koliko je kratka haljina...

Sponsored by Midas

Anuj, možeš li nam reći što te dovelo u Hrvatsku?

– Došao sam u Hrvatsku prije šest mjeseci. Radim kao konobar u jednom restoranu u Zagorju. U Indiji je konkurencija velika, a posla malo. Svakodnevno sam se borio s preživljavanjem. Prije nego što sam otišao, radio sam kao prodavač u malom dućanu u New Delhiju, ali zarada nije bila dovoljna da uzdržavam obitelj. U Hrvatskoj vidim priliku. Mnogi moji prijatelji su već ovdje i pričaju o dobrim mogućnostima i višim plaćama.

Prabine, a ti? Što te navelo da napustiš Nepal?

– Nakon potresa, situacija u Nepalju je bila teška. Oduvijek sam želio bolje za svoju obitelj. U Katmanduu sam bio zidar, ali često sam radio za nisku plaću i nikako se nisam mogao ustaliti. Čuo sam za Hrvatsku kroz priče ljudi koji su se već preselili i brzo sam odlučio doći. Ovdje radim u građevini, i mogu zaraditi više nego u Nepalju. Svaki mjesec šaljem novac obitelji koja je ostala kod kuće.

Mislite li da se osjećate prihvaćenima ovdje?

– Iskreno, ima trenutaka kada se osjećam kao stranac. Neki me ljudi gledaju čudno, ali većinom su Hrvati prijateljski nastrojeni. Radim s kolegama koji su otvoreni i spremni pomoći mi. U slobodno vrijeme volim istraživati mjesto i upoznati ljude. Također, često se nalazim s drugim Indijcima ovdje u okolini – kaže nam Anuj.

– Da, također. S vremenom se naviknemo i na kulturu, ali ipak, ponekad se osjećam izolirano. U Nepal sam volio planinarenje i prirodu, a ovdje se trudim pronaći drugačije aktivnosti. Odlazim na ture s kolegama, idemo na izlete po prirodi, koja je ovdje stvarno prekrasna, kad možemo. Nedostaje mi dom, ali znajući da moja obitelj ima bolji život, to mi daje snagu – govori Prabin.

Što mislite o stigmatizaciji stranih radnika kao ‘plaćenika’?

– Mislim da je važno vidjeti nas kao ljude, a ne samo radnike. Ne dolazimo ovdje da uzimamo poslove, već da stvaramo bolju budućnost. Svaki dan radimo kako bismo napredovali – govori nam Anuj, a nadovezuje se Prabin.

– Točno. Često se zaboravlja da imamo snove i ciljeve. Želimo doprinijeti društvu, a ne samo uzeti – objašnjava Prabin.

Na kraju, kako biste vidjeli svoju budućnost ovdje?

– Moja želja je ostati i raditi ono što volim. Možda otvoriti vlastiti mali posao jednog dana. Također, planiram ostati i postati dio zajednice. Možda u budućnosti donijeti i svoju obitelj – zaključuju naši sugovornici.

****Tekst je napisan uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije temeljem Programa ugovaranja novinarskih radova u elektroničkim publikacijama***

0 comments

PODIJELI:

Najnovije po kategorijama

VIJESTI

DOGAĐANJA

SPORT